

Максут ХАЦИБРАХИМОВИЋ

ДЕМОГРАФСКА КРЕТАЊА СТАНОВНИШТВА ОПШТИНЕ УЛЦИЊ У ПОПИСИМА ОД 1991. ДО 2003. ГОДИНЕ

Кретање укупног становништва

У општини Улцињ, према посљедњем попису из 2003.год, за разлику од пописа из 1991. год, забиљежен је симболичан раст броја становника за 659. Наиме, кретање становништва у општини Улцињ показује да се током читавог посматраног периода (1961-2003.г.) одвијао процес концентрације становништва у граду Улцињу и приградским насељима, као и у неким руралним насељима (Доњи Штој, Кодре, Пистула, Шас, Круче). У граду Улцињу апсолутни пораст становништва, према попису 2003. године, износио је 830 становника. У 28 насеља општине Улцињ долази до опадања броја становника, за разлику од других 10 насеља гдје је забиљежен минималан пораст броја становника.

Под утицајем миграција, а у новије вријеме (1991-2003) и као посљедица ниског природног прираштаја, дошло је до опадања становништва у великом броју насеља – 28 (депопулација).

Очигледно је, дакле, да је ријеч о просторном помјерању становништва великих размјера и преструктурирању матице насеља, које већ изазива одговарајуће посљедице на економском и социјалном плану.

Посебни проблеми се јављају у процесу урбанизације, која је расла знатно бржим темпом него што су то дозвољавале еко-

номске могућности.

Процес укрупњавања насеља и концентрација становништва (под условом да није претјерано изражен) доноси низ предности са становишта рационализације функционисања насеља у области привређивања, становања, изградње инфраструктуре и објеката друштвеног стандарда. За мрежу насеља општине Улцињ, поред остварене значајне концентрације у мањем броју насеља, може се закључити да је јако уситњен.

Интензивна просторна покретљивост становништва на подручју општине Улцињ у читавом послеријатном периоду утицала је на јако диференцирање насеља и у погледу других демографских карактеристика.

Улцињ као град са заступљеном туристичко-угоститељском функцијом имао је одлучујући утицај на карактер демографских кретања и процеса у осталим насељима општине. Структура насеља је у сталним демографским промјенама како у квантитативном тако и у квалитативном смислу. Заступљени су различити типови (са становишта демографских кретања и карактеристика) насеља: од оних са интензивно растућим бројем становника, до оних који у овом смислу стагнирају, веома брзо опадају или се гасе.

Паралелно са просторним помијерањем одигравале су се и значајне промјене у структурама, нарочито у економско-социјалној. У знатном броју сеоских насеља у ближој околини Улциња економска структура становништва је потпуно трансформисана у смислу преласка пољопривредног у непољопривредно.

У већем броју села остварене су значајне промјене у старосној структури становништва у смислу повећања удјела старог и старијег средовјечног и смањења удјела младог и млађег средњовјечног становништва.

Са становишта планирања будуће мреже насеља и центара заједница села, нарочито је значајно утврдити правце просторног помјерања односно пунктове концентрације становништва на подручју општине Улцињ. Анализом података послеријатних статистичких пописа становништва може се запазити да Улцињ и насеља у његовој околини представљају подручје имиграције и концентрације током читавог послеријатног периода, нарочито у периоду 1971-2003. године.

На основу кретања укупног становништва, могу се разликовати двије специфичне просторне цјелине:

1) Улцињ са околним насељима (Доњи Штој, Кодре, Круче, Пистула) гдје укупно становништво интензивно расте у обиму који је нешто већи од апсолутне масе природног прираштаја,

2) остала сеоска насеља (28) у којима број становника опада.

Просторно помјерање становништва довело је до његове апсолутне и релативне концентрације на подручју града и ближе околине и деконцентрације на осталом подручју општине. Пораст становништва у граду Улцињу и осталим насељима имиграционог карактера највећим дијелом је резултат механичког прираштаја.

На основу резултата пописа општине Улцињ у 2003. и 1991. год., дајемо следећи табеларни преглед:

Табела 1.

Број становника и станова у општини Улцињ у пописима 2003. и 1991.

	Становништво према пописима				Станови			
	2003.	1991.	Апсолутни пораст - пад 1991 - 2003.	Индекс 1991-100	2003.	1991.	Апсолутни пораст - пад 1991 - 2003.	Индекс 1991-100
Улцињ	20326	19667	659	103,4	11207	8115	3092	138,1
Градска зона	10771	9941	830	108,3	5072	3505	1567	144,7
Сеоска зона	9555	9726	-171	98,2	6135	4610	1525	133,1

Извор: Попис становништва, домаћинства и станова 2003. Први резултати по општинама, насељима и мјесним заједницама, Републички завод за статистику, Подгорица, децембар 2003, стр. 12.

Као што се види из горњег табеларног прегледа, број становника у општини Улцињ у периоду од дванаест година, од 1991 до 2003. године порастао је за 659 становника, што је незнатан број за овај период.

У наведеном периоду број градског становништва повећава се за 830, за разлику од сеоског (руралног) становништва, који се смањује, односно опада за 171.

Код броја станова такође се запажа повећање за 3092. За овај временски период повећава се и број станова у градској зони (1567) и у руралној зони (1525).

Табела 2.
Број сџановника и сџанова у гџраду Улцињу и сеоским насељима
ошћине Улцињ у џојисима 2003. и 1991. гџдине

	Становништво у градским и сеоским насељима опшћине Улцињ				Станови			
	2003.	1991.	Апсолутни пораст - пад	Индекс 1991-100	2003.	1991.	Апсолутни пораст - пад	Индекс 1991-100
Улцињ	20326	19667	659	103,4	11207	8115	3092	138,1
Градска зона	10771	9941	830	108,3	5072	3505	1567	144,7
Сеоска зона	9555	9726	-171	98,2	6135	4610	1525	133,1
Амбула	30	55	-25	54,5	12	12	0	100,0
Бијела Гора	21	15	6	140,0	10	8	2	125,0
Бојке	195	228	-33	85,5	57	61	-4	93,4
Брајше	760	801	-41	94,9	190	178	12	106,7
Братица	223	294	-71	75,9	99	100	-1	99,0
Бриска Гора	56	61	-5	91,8	20	19	1	105,3
Владимир	819	855	-36	95,8	235	208	27	113,0
Горња Клезна	165	181	-16	91,2	40	45	-5	88,9
Горњи Штој	134	149	-15	89,9	217	44	173	493,2
Дарза	120	108	12	111,1	36	28	8	128,6
Доња Клезна	144	180	-36	80,0	46	51	-5	90,2
Доњи Штој	942	602	340	156,5	2414	1549	865	155,8
Драгиње	162	167	-5	97,0	43	40	3	107,5
Зогањ	430	442	-12	97,3	118	106	12	111,3
Калиман	8	15	-7	53,3	3	5	-2	60,0
Кодре	877	662	215	132,5	296	207	89	143,0
Коломза	249	285	-36	87,4	81	76	5	106,6
Косићи	257	206	51	124,8	59	42	17	140,5
Кравари	619	708	-89	87,4	166	180	-14	92,2
Крута	205	235	-30	87,2	77	75	2	102,7
Круте	603	735	-132	82,0	161	188	-27	85,6

Демографска кретања станов. општине Улцињ у пописима од 1991. до 2003. год.

Круче	159	131	28	121,4	1017	706	311	144,1
Лесковци	72	86	-14	83,7	14	17	-3	82,4
Лисна Боре	178	198	-20	89,9	51	47	4	108,5
Међуријечје	9	34	-25	26,5	14	11	3	127,3
Миде	225	34	-122	64,8	91	101	-10	90,1
Можура	---	---	---	---	---	---	---	---
Пистула	376	321	55	117,1	115	97	18	118,6
Растиш	410	488	-78	84,0	122	110	12	110,9
Реч	87	83	4	104,8	29	18	11	161,1
Салч	4	21	-17	19,0	13	10	3	130,0
Свети Ђорђе	86	78	8	110,3	41	25	16	164,0
Сукобин	375	403	-28	93,1	101	105	-4	96,2
Сутјел	17	37	-20	45,9	5	9	-4	55,6
Улцињ-град	10771	9941	830	108,3	5072	3505	1567	144,7
Ђурке	31	37	-6	83,8	14	10	4	140,0
Фраскањел	76	69	7	110,1	16	17	-1	94,1
Шас	298	268	30	111,2	73	69	4	105,8
Штодра	133	141	-8	94,3	39	36	3	108,3

Извор: Попис становништва, домаћинштва и становова 2003, први резултати по општинама, насељима и мјесним заједницама, Републички завод за статистику, Подгорица, децембар 2003, стр. 51, 52.

Из горњег табеларног прегледа уочава се апсолутни пад односно смањење броја становника у многобројним сеоским и приградским насељима општине Улцињ. Од укупно 38 насеља апсолутни пад броја становника уочава се у 28 насеља општине Улцињ, а највише у сеоским насељима: Круте Анамалске (Krytha e Anës se Malit-132), Миде (Mille-122), Кравари (-89), Растиш (-78), Брајше (-41), Коломза (-36), Крута (-30), Амбула (-25), Бојке (-33), Братица (-71), Владимир (Katërkollë-36), Горња Клезна (Këllezna e Sipërme -16), Доња Клезна (Këllezna e Poshtme-36), Међуријечје (-25), Салч (-17), Сукобин (-28), Сутјел (-20) итд.

Апсолутни пораст броја становника приликом пописа 2003. године уочава се у насељима: Доњи Штој (340), Кодре (215), Круче (28), Пистула (55), Свети Ђорђе (8), Реч (4), Косићи (51), Дарза (12), Бијела Гора (6), Шас (30) и Фраскањел (7). Највиши апсолутни пораст броја становника приликом пописа 2003. год. забиљежен је у граду Улцињу (830). Дакле, пораст броја становника општине Улцињ регистрован је у 11 насеља. Село које је остало без становника је Можура.

Највећи број станова, осим града Улциња (5072), из пописа 2003. год. регистровано је у овим насељима: Доњи Штој (2414), Круче (1017), Владимир (235), Горњи Штој (217), Брајше (190), Кодре (296), Кравари (166), итд.

Домаћинства

У послеријатном периоду дошло је до знатног пораста укупног броја домаћинстава у општини Улцињ.

Укупан број свих домаћинстава (пољопривредна и непољопривредна) у периоду од 1991. до 2003. године у општини Улцињ је повећан за 335.

Убрзани развој туристичко-угоститељске дјелатности и других неаграрних дјелатности у послеријатном периоду имао је утицаја на кретање броја и састава ових домаћинстава. Под утицајем таквог развоја знатан број сеоског становништва запошљава се ван свог газдинства, па један дио трајно напушта пољопривреду а други дио и даље остаје да на селу и живи у домаћинству које се бави пољопривредном производњом. Услјед тога долази до стварања тзв. мјешовитих домаћинстава, диобе домаћинства и сл., а тиме и дио промјене како у броју тако и у социо-економским карактеристикама ових домаћинстава.

Многобројне миграције из сеоских у градско насеље (Улцињ) биле су праћене сталним смањењем учешћа пољопривредног у укупном становништву, а такође и смањењем становништва и радне снаге пољопривредних домаћинстава. Тенденција смањења броја чланова који живе у пољопривредним домаћинствима запажена је у већини сеоских насеља општине Улцињ.

Упоредо са процесом трансформације пољопривредних домаћинстава из чисто пољопривредних у мјешовита, па и непољопривредна домаћинства, јављају се промјене у посједовној структури пољопривредних домаћинстава, као и уситњавање

индивидуалног посједа.

На селу теже процес трансформације и диференцијације пољопривредних домаћинстава, тако да се сада не може говорити о овим домаћинствима као хомогеним социо-економским категоријама. Све је већи број домаћинстава без пољопривредне радне снаге, која се претежно регрутује из мјешовитих домаћинстава.

Табела 3.

Број домаћинстава и број грађана општине Улцињ на раду-боравку у иностранству у пописима 2003. и 1991. год.

	Домаћинства				Грађани општине на раду у иностранству Улцињ			
	2003.	1991.	Апсолутни пораст - пад 1991 - 2003.	Индекс 1991-100	2003.	1991.	Апсолутни пораст - пад 1991 - 2003.	Индекс 1991-100
Улцињ	6285	5950	335	105,6	6202	4550	1652	136,3
Градска-урбана зона	3203	2892	311	110,8	2082	1203	879	173,1
Сеоска-рурална зона	3082	3058	24	100,8	4120	3347	773	123,1

Апсолутни пораст броја домаћинства у попису 2003. године, за разлику од пописа 1991. године (5950) порастао је за 335 домаћинстава (6285) у општини Улцињ.

У градској урбаној зони, пораст домаћинства за разлику од пописа у 1991. години, порастао је за 311 по попису домаћинства 2003.године, а у сеоској зони број домаћинства порастао је за 24.

Број грађана општине Улцињ за разлику од пописа у 1991. години (4550) порастао је приликом пописа у 2003.години за 1652. тј. број грађана износио је 6202. Из грађанске-урбане зоне Улциња у иностранству је порастао број грађана у 2003.години за 879 (2082), за разлику од пописа у 1991.години када је тај број износио 1203.

Из сеоских насеља број грађана са 3347 у 1991.години повећао се у 2003.години за 773, тј. износио је 4120.

Као што се види из горњег табеларног прегледа, у протеклом дванаесто годишњем периоду (1991-2003) број грађана на привременом раду у иностранству повећао се за 16552 грађана.

Табела 4.

Становништво, домаћинства, станови у мјесним заједницама општина Улцињ у попису 2003. године

	Становништво		Станови	Домаћинства
	У мјесним заједницама	У иностранству		
Улцињ	20326	6202	11207	6285
Баскими	284	460	79	166
Брајсе	760	177	190	219
Братица	816	177	1297	255
Дарза	310	466	116	160
Кравари	857	161	231	230
Круте (Ана е Малит)	1678	868	485	528
Штој	1163	330	2660	408
Сукобин	842	464	240	307
Улцињ I	3423	315	1948	1021
Улцињ II	8225	2026	3420	2442
Владимир (Катерколе)	1117	514	308	329
Зогање	806	244	233	220

Извор: Попис становништва, домаћинства и становна 2003, први резултати по општинама, насељима и мјесним заједницама, Подгорица, децембар 2003, сир. 84.

Из горње табеларног прегледа се види да из општине Улцињ, број грађана на раду и боравку у иностранству у Попису 2003.године, има 6202, а од тога највећи број грађана је из мјесне заједнице : Улцињ II -2026, Круте (Ана е Малит)-868, Владимир (Катерколе)-514, Дарза- 466, Баскими-460, Штој-330, Улцињ I -315, Зогање-244, Сукобин-464, Браћица-177 и Кравари-161.

Највећи број становника имају мјесне заједнице: Улцињ II (8225), Улцињ I (3423), Круте (1678), Штој (1163) и Владимир

(1117), а најмање мјесне заједнице: Башкими (284) и Дарза (310).

Од 6285 домаћинстава у општини Улцињ, највећи број је у мјесној заједници: Улцињ II (2442) и Улцињ I (1021).

Миграције сеоског становништва

Сеоско становништво општине Улцињ, традиционално приврзено родном селу, све више је укључено у токове покретљивости, који се манифестују у различитим облицима, прије свега кроз просторну и социјалну мобилност, а оне, пак, кроз различите друге облике покретања. Покретљивост становништва је локалног (у оквиру града Улциња) значаја и усмјерена у стране земље (привремени рад и боравак). Миграције становништва постале су значајан фактор промјене кретања, састава и начина живота становништва. Миграције су прије свега одраз неједнаког степена опсте развијености подручја; сто су те разлике веће, становништво је просторно и социјално покретљивије. Чим су се појавиле регионалне разлике у степену развијености, оживљавала су се унутрашња пресељивања, које се нису свела само на просторно прегруписавање становништва него су условиле и промјене у величини и саставу насеља., тј. града Улциња.

Утицај миграција је најочигледнији у стварању нових односа у структури насељености Улциња и његових приградских насеља. Наиме, многа села биљеже стагнацију или пад броја становника, док град Улцињ и његова приградска насеља имају све већи демографски раст. То јасно показује пад броја становника у 28 сеоских насеља у раздобљу 1991-2003.године, а и пораст становништва у Улцињу за 659.

Знатан број сеоских насеља у општини Улцињ (28) гдје су на опадање укупног броја становника у посљедње три деценије утицале регресивне тенденције двеју демографских процеса: емиграција становништва и смањење стопе наталитета и природног прираштаја.

Процес премештања сеоског становништва одвија се у главном из села брдско-планинских подручја према селима равничарских подручја и око градског подручја Улциња (приградска насеља), са повољним могућностима за живот (инеруралне миграције). Преовладавајући облик миграционих кретања главни не сеоског становништва јесте онај село-град, или село-насеље са урбаним одликама живота.

У условима нарушавања економско-демографског еквилибријума и сузавања животне перспективе и услијед недостатка основних друштвених институција и инфраструктурних елемената, емиграцијом су обухваћене знатне масе људи, као рецимо из сеоских насеља, према попису из 2003.године, на привременом раду-боравку у иностранству им 4120, за разлику од пописа 1991.године када је било укупно 3347, тј. у протеклом периоду од 12 година сеоске миграције су порасле за 773 грађана на раду-боравку у иностранству.

Исељавање становништва из појединих села, чак и из равничарских и око градских сеоских насеља, покренуто је брзим туристичко-угоститељским, урбаним и културним развојем града Улциња и приградских насеља и повезано је и са процесом одласка радне снаге на привремени рад у иностранству.

По попису становништва из 2003. године, нека села су укрупњавана, повећавајући број становништва (Дарза, Доњи Штој, Кодре, Круце, Пистула, Сас) како имиграцијом становништва из других села, углавном брдско-планинског подручја, затим високим природним прираштајем и имиграцијама из других република Државне заједнице Србије и Црне Горе. Том приликом заузимају се знатне површине обрадивог замљишта, неплански се граде куће и други привредни објекти. Нека од тих села трансформисала су се у мјесовити тип насеља. У другој групи сеоских насеља, међутим, снажно је порастао број становника услед снажног развоја туристичко-угоститељске дјелатности (Доњи Штој –942 становника, Круце- 159 становника према попису из 2003.године).

Посљедице миграције становништва на селу и у граду- Улцињу

Миграције сеоског становништва, наравно, имају и неповољне посљедице како на емиграционом тако и на имиграционом подручју. У многим селима као негативан ефект су свакако депопулације тенденције, које се, у поменутих репулзивним околностима, све више просторно шире, мада огромна већина сеоских насеља, имају висок пораст укупног становништва, затим се шири појава “социалног угара” на неким сеоским подручјима, смањује се сточни фонд, одумире традиционални сточарско-аграрни живот итд.

Са друге стране, имиграција сеоских становника у граду Улцињу проузрукује многе негативне посљедице. С обзиром на то сто демографску страну урбанизације не прати и функционална урбанизација и што је досељавање у граду Улцињу и урбанизована приградска насеља одвија без неке предходне припреме, стихијно, створен је велики број проблема у друштвено-урбано развоју града Улциња и урбанизованих насеља : притисак на запошљеност, на станове , комуналне фондове, школски простор, здравствене и туристичко-угоститељске услуге, затим појава “дивље” градње, преношење читавог низа карактеристика традиционалне културе пошто се мијењањем мјеста рођења код многих имиграната не мијења и њихов социални положај и начин живота, социјална дезинтеграција итд.

У граду Улцињу, у периоду 1991-2003. године, број становника повећава се за 830 становника, тј. са 9941 становника у 1991.години, долази до повећања на 10771 становника у 2003.години. У наведеном периоду (1991-2003), долази до смањивања сеоског (руралног) становништва са 9726 (1991) на 9555 становника (2003), тј. за 171 становника. Супротно томе, долази до повећања становништва у граду Улцињу са 9941 (1991) на 10771 (2003), тј. повећање износи 830 становника.

Анализом података у Попису из 2003.године, пораст броја становника уочава се I у сљедећим мјесним заједницама, као што су: Улцињ I (3423), Улцињ II (8225), Штој (1163), Братица (861) и Зогање (806).

Процес емиграције се одвија тако што село напуштају читаве породице (породичне миграције), или бар половина великих домаћинстава. Све више се запажа тенденција разбијања и мијењања хомогене класичне аграрне структуре села социјалним раслојавањем њиховог становништва, преласком из аграрних у неаграрна занимања, али и остајањем на селу и посједу, и порастом социјано-професионалних група становништва, као сто су сељаци-радници, сељаци-непољопривредници, службеници, интелектуалци итд.

Пораст и територијално ширење мјешовитих и непољопривредних облика живота убрзавају деаграризацију и постепено одвајање од посједа, шире урбане тековине и нове културне обрасце у селу. Осим тога, мјешовити и непољопривредни извори прихода домаћинстава, махом преко дневних миграната као свакодневне споне између села и града, уз пораст образовног нивоа

сеоске масе, условљавају многе промјене у породичном животу, у унутрашњим породичним односима, у структури домаћинства и у другим примарним групама итд.

Дневни мигранти су углавном носиоци домаћинствава двојних занимања и многобројних друштвено-економских промјена у њима ина селу, али је то исто тако очигледно да главнина домаћинствава с мјешовитим изворима прихода и домаћинствава сељака-радника имају друге аспирације: првом приликом напуштају пољопривреду, а у већини случајева и село, и прелазе у непољопривредну дјелатност иу град Улцињ.

Знатан удио сеоског становништва не показује интерес за унапређење пољопривредне производње и остаје на селу и посједу, показује и чињеница да пољопривредна и мјешовита домаћинства висе средстава улазу у домаћинство и туристичко-угоститељску дјелатност него у газдинство. Раније, када се аграрно богатство много више вредновало, било је супротности: сељак је знатно више улагао у куповину обрадивог пољопривредног земљишта, стоке и другог аграрног инвентара. Повећан број непољопривредника као власника земљишта, поред низа позитивних ефеката на селу, у више случајева се штетно одражава на даљи развој пољопривреде.

У општини Улцињ у раздобљу од 1991. до 2003. године долази до повећања броја домаћинствава долази и у неколико мјесних заједница, приликом пописа становништва из 2003. године и то: Баскими (166), Брајсе (219), Братица (255), Дарза (160), Крвари (230), Круте (528), Штој (408), Сукобин (307), Владимир (329), Зогање (220), а поготово у мјесним заједницама: Улцињ II (2442) и Улцињ I (1021).

Новији социално-демографски токови и промјене на селу

Ширење мјешовитих и непољопривредних облика живота на селу условило је побољшање живота у породици, омогућило подизање нових кућа и других објеката, куповину пољопривредних машина, апарата за домаћинство итд.

Значајне позитивне ефекте (сталне или повремене), у том правцу на селу има не мали број радника привремено запошљених у иностранству; тај процес је започео почетком 70-тих годи-

на, а траје и дан данас. Основни мотив одласка на почетку је био егзитенцијални за највећи дио радне снаге, а касније су утицали и други мотиви породичне и индивидуалне природе.

Према попису становништва 2003.године из општине Улцињ је 6202 лица на привременом раду у иностранству, а највише из мјесне заједнице Улцињ II (2026), Владимир (514), Круте (868), Дарза (466), Баскими (460), Брајсе и Братица (177), Кравари (161), Штој (330), Сукобин (464), Улцињ I (315) и Зогање (244).

Дакле, према том попису из 2003.године, из сеоских насеља општине Улцињ на привременом раду-боравку у иностранству је 4120 грађана, за разлику од пописа из 1991.године, када је на привременом раду у иностранству било 3347 грађана, тј. према задњем попису тај број се повећао за још 773 грађана.

Према попису становништва 2003.године из градске урбане зоне, на привременом раду у иностранству било је 2082 грађана, за разлику од пописа из 1991.године, када је тај број износио 1203 грађана, тј. више за 879. На нивоу општине Улцињ, у односу на попис грађана из 1991.године, приликом пописа 2003.године, забиљежен је пораст грађана на привременом раду у иностранству за 1652.

Етнички састав становништва

Табела 5.

Бројчана заступљеност националне или етничке припадности у општини Улцињ у попису 2003.године

Свега из списка 1)	Бројчана заступљеност									
	Црногорци	Муслимани	Срби	Албанци	Хрвати	Бошњаци	Роми	Остали	Није се изјаснило	Не постоји подат.
26435	2523	693	1520	20664	70	300	118	185	216	147

1) Стални становници општине

Извор: Први резултати пописа 2003.- Национална или етничка припадност, Републички завод за статистику, Подгорица, децембар 2003.

У општини Улцињ у Попису 2003.године, национална заступљеност је следећа: Албанци (20664), Црногорци (2523), Срби (1520) и Муслимани (693), а најмања заступљеност је код Хрвата (70), Рома (118) и Босњака (300).

Табела 6.

Процентуална заступљеност националне или етничке припадности у општини Улцињ у попису 2003.године

Процентуална заступљеност									
Црногорци	Муслимани	Срби	Албанци	Хрвати	Бошњаци	Роми	Остали	Није се изјаснило	Не постоји подат.
9,54	2,62	5,75	78,17	0,26	1,13	0,45	0,70	0,82	0,56

Извор: Први резултати пописа 2003. Национална или етничка припадност, Републички завод за статистику, Подгорица, децембар 2003.

Процентуална национална заступљеност у општини Улцињ је следећи: Албанци (78,17%), Црногорци (9,54%), Срби (5,75%) и Муслимани (2,62%).

Заступљеност матерњег језика

Табела 7.

Бројана заступљеност матерњег језика у општини Улцињ у попису 2003.

Свега из списка 1)	Бројана заступљеност							
	Српски	Црногорски	Хрватски	Бошњачки	Албански	Ромски	Остали језици	Не постоји податак
26435	3774	977	62	260	21075	51	148	88

1) Стални становници општине Улцињ

Извор: Први резултати пописа 2003. Матерњи језик, Републички завод за статистику, Подгорица, децембар, 2003.

Од броја сталних становника општине Улцињ (26435), највећа бројчана заступљеност матерњег језика ове општине је албански језик (21075), затим српски језик (3774), црногорски (977) и бошњачки (260), а најмање је заступљен ромски (51) и хрватски (62).

Табела 8.
Процентуална заступљеност матерњег језика у општини Улцињ у попису 2003. године

Процентуална заступљеност							
Српски	Црногорски	Хрватски	Бошњачки	Албански	Ромски	Остали језици	Не постоји податак
14,28	3,70	0,23	0,98	79,72	0,19	0,56	0,33

Извор: Први резултати пописа 2003. Матерњи језик, Републички завод за статистику, Подгорица, децембар, 2003.

Највиша процентуална заступљеност матерњег језика у општини Улцињ је албански језик (79,72%), затим српски језик (14,28%), црногорски језик (3,70%), а најмање заступљености имају: ромски (0,19%), хрватски (0,23%) и бошњачки (0,98%).

Заступљеност вјероисповјести

Табела 9.
Бројчана заступљеност вјероисповјести у општини Улцињ у попису 2003.

Свега из списка 1)	Бројчана заступљеност						
	Православна	Исламска	Католичка	Није вјерник	Друге вјероисповјести	Није се изјаснило	Не постоји податак
26435	3537	18728	3878	57	55	91	89

1) Стални становници општине Улцињ

У општини Улцињ бројчана заступљеност вјероисповјести је сљедећа: исламска(18728),католичка(3878) и православна (3537).

Табела 10.

Процентуална заступљеност вјероисповјести у општини Улцињ у јунију 2003.године

Процентуална заступљеност						
Православна	Исламска	Католичка	Није вјерник	Друге вјероисповјести	Није се изјаснило	Не постоји податак
13,38	70,85	14,67	0,22	0,21	0,34	0,34

Извор: први резултати јунија 2003. Вјероисповјести, Републички завод за статистику, Подгорица, децембар, 2003.године.

У општини Улцињ, процентуална заступљеност вјероисповјести је сљедећа: исламска (70,85%), католичка (14,67%) и православна (13,38).

ИЗВОРИ:

1. Први резултати, Попис становништва, домаћинстава и станова 2003. по општинама, насељима и мјесним заједницама, Републички завод за статистику, Република Црна Гора, Подгорица, децембар 2003.године.

2. Први резултати, Попис становништва, домаћинстава, станова и пољопривредних газдинстава у 1991.години (по општинама, насељима и мјесним заједницама), 1, Титоград, маја 1991.године.

3. Статистички годишњак Република Црна Гора, Републички завод за статистику, Република Црна Гора, за 1962,1972,1982,1992 и 1994.годину, Подгорица, Мјесечни статистички преглед за 1962,1972,1982 и 1992, Подгорица.

Maksut HADŽIBRAHIMOVIĆ

A MOVEMENT DEMOGRAPHY OF INHABITANT IN
ULCINJ COM-MUNE IN THE INVENTATORY FROM 1991
TO 2003

Summary

In Ulcinj Com-mune, from the last inventatory in the year 2003 for the difference of the year 1991, its observed a simboolic augmentation for 659. Also, a movement demography of inhabitant in ulcinj Com-mune indicate that during the period observe (1961-2003) its spread a concetracion proces of inhabitant in Ulcinj and settlement and in some rural settlement (Donji Štoj, Kodre, Pistul, Šas, Kručē). In Ulcinj city the apsolute augmentation, from the inventatory of the year 2003, embrased 830 inhabitant In 28 settlement in Ulcinj Com-mune it comes to decrease number of inhabitant for the difference of 10 another settlement, where its noticed a minimal augmentation. under migration influence in the new time (1991-2003) under a result of natural low increaste, it comes to decrease number of inhabitant in a big number of settlement.

